

El greuge cultural de les taxes de bus per entrar a Barcelona

Tal com hem comentat en altres escrits en aquesta mateixa secció, una de les activitats significatives que promou l'Associació d'Amics de l'Òpera de Girona és la d'organitzar desplaçaments en grup per acudir al teatre Liceu de Barcelona. Com és ben conegut i reconegut, el Liceu és el teatre d'òpera del país i el local de referència de tot Catalunya, donat que és l'únic que pot mantenir una programació operística tota la temporada, gènere en el que el coliseu barceloní s'ha especialitzat. Lamentem haver de denunciar que la nostra associació, sense ànim de lucre i reconeguda d'interès públic, ha de pagar actualment per cada autocar amb què ens desplacen a Barcelona per anar al Liceu, una quota de 72,72€, des de fa alguns mesos. Analitzant el context territorial relacionat amb l'òpera, recordarem que existeix el Circuit Òpera Catalunya, actualment gestionat per la FOC des de Sabadell que, a part de la capital vallesana, porta produccions operístiques a onze altres localitats de Catalunya. Es tracta d'una tasca notable, que porta ja prop d'una quarantena de temporades, i que ha realitzat una tasca important per a difondre l'òpera pel país. Ben segur que, com dèiem, la difusió d'òpera en viu que es promou des de Sabadell és important, encara que ja seria hora que es potenciïn més, aquesta i altres iniciatives, constatant que una ciutat important com Girona només gaudeix de dues òperes en viu a l'any, el qual, dit de passada, és menys de la mitjana d'òperes que es programaven a Girona durant el franquisme, tot i ser aquella dictadura un règim amb un impuls cultural ben migrat. Per altra cantó, reconeixem que l'òpera és un espectacle complex i, per tant, costós, que no es pot programar en la qualitat i quantitat del teatre barceloní a totes les poblacions de certa entitat de Catalunya. Encara que es podria fer més pel territori, sempre serà necessari acudir al teatre operístic de referència del país. Serà bo i necessari que ens desplacem al Liceu. Assumim, doncs, i ens sembla bé que el Liceu sigui el teatre de referència de Catalunya. En conseqüència és lògic i necessari que el Liceu rebi ajuts públics de diverses administracions, a part d'atreure suport d'entitats privades que reconeixen així la trajectòria del teatre i la funció cultural que realitza. És evident que els ajuts que hi dediquen les administracions públiques canalitzen, ben escaientment per cert, una porció dels impostos que aportem el conjunt de la ciutadania. Així arribem al nucli de la situació. Com és que les persones que ens hem de desplaçar per a veure òpera a la capital de Catalunya haguem de pagar a l'Ajuntament un impost extra? Quan acudim per a fer ús d'institucions culturals que es concentren a Barcelona, costejades amb els recursos de tots? En comparació a qui viu a Barcelona, els que som de comarques hem de pagar un transport de més i a partir d'ara una taxa. La situació és totalment injusta. Acabarem dient que no és d'estranyar que l'Ajuntament de Barcelona vegi amb preocupació un excés de circulació i massificació. Així el programa Zona Bus 4.0 i les ordenances fiscals del 2025 han apujat en conseqüència, de manera molt notable, les tarifes que ja existien a la circulació i aparcament de busos. El que no és just és que s'apliqui el mateix tracte a entitats de pura promoció cultural que la que s'aplica a empreses de promoció turística que en generen un negoci. No és just que per anar a gaudir de l'òpera que paguem entre tots, als aficionats se'ns apliquin canons que encara potencien més el que abans només era un sobrecost de desplaçament i ara és, a més, un sobrecost impositiu, al final per a gaudir de les mateixes òperes que té a l'abast qualsevol barcelonina i barceloní. Aquesta situació també afecta, evidentment, a altres activitats culturals, com ara als grups que vulguin acudir al teatre, museus, etc. Cal un replantejament de la situació que diferenciï les activitats que responen a negocis de les activitats culturals sense afany de lucre.